

διεργώσεως.—Στ. 23, Συνέτη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνέτης.—Στ. 24,
Ηροφίλειαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ηροφίλειον.

ΣΕΛΙΔ. 435, στ. 2, Έτει συμβένει.] ΗΔ, AT, Τε συμβαίνει.
 Στ. 8, Έκει μυησθείς τῶν.] ΗΔ, AT, Έκείνη μυησθήσεσθαι
 (ΔΓ, Μυησθήσεται) τῶν. "Ιδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 10, Οἵς ἐν
 Ίδαιώ.] Οὐκ ὄρθως τοῦτο τὸ ἡμιτίχιον μετά τοῦ ἐπομένου εἰς ἕνα
 συνεκρύψαν σίχου υπό τῶν πρὸ ἡμῶν. "Ιδε περὶ τούτου τε καὶ τῶν
 ἔτης τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 437, στ. 3, Ἀποδώσομεν.] ΔΓ, Ἀποδώσωμεν.—Στ. 5,
Ἐγκέρημιά.] Δείπτει ἡ πρόθετις ἐν ᾧ τοι γράφει. —Στ. 10, Εποι-
κησάντων.] Έν ΔΓ, ΑΤ, Εποικισάντων.

ΣΕΛΙΔ. 438, στ. 6, Ἀπὸ δὴ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπὸ δὲ τῆς.—
Στ. 10, Δὲ τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὴ τούτων.—**Στ. 15, Ήπερ.]** Πρὸς τὸ Φωκαίας· οὗτοι μέντοι, ὡς ε τὴν μὲν Κύμην ἐν ταῖς Αἰολικαῖς τετάχθαι πόλεσι, κατὰ τὰ ἔξης (σελ. 498) ρήθησόμενα, τὴν δὲ Φωκαίαν ἐν ταῖς Ιωνικαῖς (Νέρ. Γ, σελ. 5 καὶ 47). Καὶ αὕτη μὲν Παλαιαὶ Φώκειαι νῦν καλοῦνται πληθυντεῖς, καὶ μουφθογγουμένης τῆς θευτέρας συλλαβῆς· ἡ δὲ Κύμη, Καινούργεαι Φώκεαι.—
Στ. 23, Λίρισεις.] Ο πρῶτος μεταφράσας εἰς τὴν Ρώμαλων φωνὴν τὸν Στράβωνα, εἰπὼν *Partitiones*, τοιτέδι Διαιρέσεις, ἐξ ἀμείνονος ἵσως γροφῆς ἡρμήνευσεν οὗτως.

ΣΕΛΙΔ. 459, στ. 15, Τὸν σρατιάν.] Γραπτέου δίχα τοῦ ἄρθρου,
καίπερ ἐν ἀπασι φερομένου τοῖς ἀντεγράφοις.—Στ. 22, Οἱ δὲ ὕζερον.]
Περιττὸς καὶ ἐνθάδε ὁ σύνδεσμος.—Στ. 27, Ἀπὸ Πριάπου... συζέλ-
λων.] Ταῦτ' οὗτω μεταρρόξειν δεῖν εἴκαζον ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώ-
σεσιν, Ἀπὸ Πριάπου, Ἀρτάκη τῷ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ
χωρίῳ ἀνταίροντος, συζέλλων.

ΣΕΛΙΔ. 440, στ. 8, Μάλισα.] Ἀποκατέστησε τὴν προτέρην γραφήν, AT, Κάλλισα.—Στ. 10, Ἐπιειρέφοντες.] Ἐκ ΔΓ, AT, Ἐπιειραρέντος.—Στ. 15, Ὁ τε Ἑλλήσποντός ἐστιν, ἢν φέ καὶ τό.] Γραπτέου, δίματι, Ὁ τε Ἑλλήσποντός ἐστι, καὶ τὸ, ἦ, Ὁ Ἑλλήσποντός ἐστι, μενδ' ὅν τό.—Στ. 21, "Ιδην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, 5, 285.—Στ. 25, Ὑπνος καὶ Ἡρα, τοῖς εῦστιν οἰκειώσ.] ΠΔ, AT, Ὑπνος καὶ ἡ Ἡρα, οἰκειώσ. ΔΓ, Ὑπνος καὶ ἡ Ἡρα τοῖς ιοῦσιν οἰ-

κείως.—Στ. 26, Ὁρδῶς· ὡς καὶ τὸ πολυπίδακα.] Ή οὗτως, ὡς διώρθωκα, τῇ προσθήκῃ τοῦ ὁμοιωματικοῦ, γραπτέου, ἢ, Ὁρδῶς· ὥρδῶς δὲ καὶ τὸ πολυπίδακα, μετλάξοντας τὸ ἐπίρρομα.

ΣΕΛΙΔ. 441, στ. 2, Όσσοι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 19.—Στ. 5, Ὁρᾶν τούς τε.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁρᾶν τοὺς δὴ.—Ἐφ' ἐκάτερα οὗτως, τό.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἐκάτερα ὥρᾶ οὗτως τό. Λί δὲ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Ἐφ' ἐκατέρα οὗτω τό. "Ισως ἡ γυναικα γραφὴ ἦν, Ἐφ' ἐκάτερα οὗτας, τό.—Στ. 6, Οἰκείως τούτων καὶ.] ΔΓ, Οἰκείως τὰ τῶν καὶ. Ή δὲ γυναικα ίσως ἦν Οἰκείως τε τούτων καὶ.—Στ. 7, Ακρον· καὶ γάρ νῦν Γάργαρον.] Άντι τῆς πρώτης λέξεως, δύο γράψεις (Ἐκ ΔΓ) ὁ Γερμανὸς ἐκδόστης, Ακρον ἔτερον, τῶν προτέρων ἐκδόσεων φερουσῶν, Ακρόντερον, ὁ τενες εἰς τὸ Ακρωτήριον τρέπει παρήγουν.—Στ. 10, Πρῶτα ἐξιν.] "Ισ.γρ. Τὰ πρῶτα ἐξιν. Οποτέρως δ' ἀν γράφης, προσυπακουσέον τὸ Μέσον.—Στ. 22, Τάς γε ἄκρας.] ΗΔ, ΑΤ, Τάς τε ἄκρας.

ΣΕΛΙΔ. 442, στ. 7, Δώδεκα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 328.—Στ. 13, Ἀλλ' οἶον.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, λ', 518.—Στ. 17, Οτε Λέσβον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 129.—Στ. 19, Πέρσε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ, 92.—Στ. 21, Λυρηντόν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 691.—Στ. 23, Τὴν ίζ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 690.—Στ. 26, Οὐδὲ μέν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, τ', 295.

ΣΕΛΙΔ. 443, στ. 2, Ωιχόμεν'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, α, 366.—Στ. 3-15, Τὴν Χρυσοίδα. Καὶ τὴν Αὐδρομάχην δέ.

Αὐδρομάχη, Θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηέτιωνος,
Ηέτιων, δις ἔναιεν ὑπὸ Πλάκων ὑληέσση,
Θήβη Τίποπλακή, Κελίκεσσ' αὐδρεσσιν ἀνάσσων.

Οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Αὐδρομάχης λεχθὲν οὗτως,

Ἐκτορ, ἐγὼ δύσηνος! εἴη ἄρα γεινόμεν' αἰση
Ἄμφοτεροις σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτάρ ἐγὼ Θήβησιν,

εὐκ οἴονται δεῖν εἴξ εὐθείας ἀκούειν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβατὸν, Αὔροτερος ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, αὐτάρ ἐγὼ Θήβησιν. Δευτέρας οὖν αὕτη μυναζείσι Τρωϊκὴ μετά τὴν ὑπὸ Μύνης. Τρίτη δ' ἐξιν κ. τ. λ.] ΗΔ (μικρόν τε καὶ τῶν ἀντιγράφων

προσλαβόντων) ἡ μιταχόσμησις ὅλου τούτου τοῦ χωρίου, ΔΤ (συγκεχυμένως γεγραμμένου), «Τὸν Χρυσοῦν. Οὐκ εἰσαγεῖται δὲ μέτι εἰς τὴν θεῖαν ἀκεύειν,

- » — Σὺ μὲν ἐν Τροΐῃ. —
- » Αὐτάρ ἐγὼ Θῆβησιν (ἢ Θήβηςιν) —
- » Άνδρομάχη θεγάτηρ μεγαλότορος Ηστίωνος,
- » Ηστίων, δις ἔναιεν ὑπὸ Πλάκωνος ὑληέσσηρ,
- » Θεῖη ὑποπλακίη, Κελίκισσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων.

» Δευτέροις οὖν αὗτη μυναζεῖσα Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Οὐκεῖος δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Άνδρομάχης λεγθὲν οὗτως,

- » Εἴτερος, ἐγὼ μύσηνος· ἵη ἀρχ γενιόμενος' αἰσηγητός.
- » Αὐτότερος, σὺ μὲν ἐν Τροΐῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
- » Αὐτάρ ἐγὼ Θῆβησιν.

» Άλλα καθ' ὑπερβοτόν· Αὐτότερος' ἐν Τροΐῃ, σὺ μὲν Πρεάμου ἐνὶ οἴκῳ, Αὐτάρ ἐγὼ Θῆβησι. Τρίτη δὲ ἐξιν. » Ιδε τὴν Γαλλικὴν μετάφραστιν (tom. IV, part. II, pag. 146) καὶ τὰς Χρονομανισίας (Μέρ. Γ, σελ. 419). — Στ. 5, Άνδρομάχη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 395. — Στ. 9, Εἴτερος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, χ', 477. — Στ. 17, Άλτεω.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 86. — Στ. 21, Τρωϊοῦ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 816. — Στ. 25, Δαρδανιών.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 819. — Στ. 25, Αἰγαία.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ύ, 83. — Στ. 27, Οἱ δὲ Ζελεῖκην.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 824.

ΣΕΛΙΔ. 444, στ. 3, Οἱ δὲ ἄρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 824. — Στ. 8, Άλλ' οὐδέν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 499. — Στ. 12, Πρῶτον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ὁ, 546. — Στ. 25, Καὶ σέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ώ, 543. — Στ. 26, Μάκαρος ἔδος.] Ἐπιδει τὰ ἀνωτέρω (σελ. 145) σημειωθέντα μοι. — Στ. 28, Ήκολούθησαν.] Συνέβησαν, ἐφ' ἃς ἐννοίας χρώμενα πολλάκις τῷ Αἴκολου θῶν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.

ΣΕΛΙΔ. 445, στ. 17, Οἱ δὲ Ζελεῖκην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 824. — Στ. 21, Δέ καλεῖ.] ΉΔ (συνάδοντα τῇ ιταλικῇ μεταφράσσει, chiamata), ΔΤ, Δ' ἐκάλεσε.

ΣΕΛΙΔ. 446, στ. 5, Οἱ δὲ Λόρκειαν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 828. — Στ. 12, Εἰς τὴν Ἡλίσιαν, Σκάριθων.] Ἐπαιδὴ οὐδενὶ ἐτέρῳ πλάνῳ Στράβωνος μνημονεύεται ὁ Σκάριθων, εἶκασσα μήποτε ἐγέγραπτο, Εἰς τὴν Ἡλίσιαν εἰσβάλλων, ἡ ἐμβάλλων. — Πολλάς.] ΉΔ (πρὸς τὸ Διαβάστεις), ΔΤ, Πολλούς.

ΣΕΛΙΔ. 447, στ. 11, Όρθανη.] α Όρθανης τῶν ὑπὸ τὸν Πριάπου
» ἐξὶ θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντελεύτην ἔχων τὸ αἰδοῖον» φυσὶν Ήσύ-
χιος.—**Κονισάλω.**] Δαιμόνιον καὶ οὗτος πρικπώδης, καθά φυσὶν ὁ
Σουτόδας· κατὰ δὲ τὸν Ήσύχιον, Κονισάλος ἐκκλείτο καὶ αὐτέρτησις
ο σατυρικὴ τῶν ἐντελεύτην τὰ αἰδοῖα.» Καὶ ἐπὶ τῆς εκκνής δὲ
ἔπειντο τοὺς αἰσχροὺς τούτους θάλμονας· Εῦβουλος μὲν γάρ ο κωμι-
κὸς ἴδιδαξε τὸν Όρθανην, Τιμοκλῆς δὲ τὸν Κονισάλον.—**Τύχων.**]
» Τύχων, θεῖμον ἐξὶ περὶ τὴν Ἀφροδίτην» κατὰ τὸν Εἶνυολόγον.
—**Στ. 15, Δὲ Καλλισθένης.**] Ήδ, ΑΤ, Δὲ καὶ Καλλισθένης.
Προειδίπον δὲ τὸν δεύτερον σύνδεσμον καὶ οἱ μεταφραζατέονται.—**Στ. 18,**
Μαντείου ἦν Αρτέμιδος.] Ἀναπλήρους τὰ τυπογράφων ἀμαρτίᾳ κολο-
σσῶντα, γράφων, Μαντείου ἦν ἀπόλλωνος Ακταίου καὶ Άρ-
τεμίδος.—**Κατὰ τὴν Πυκάτην.**] Αἰσερίσκοις διειδηροῖς ταῦτα, καὶ
δεῖτο λείπειν ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, καὶ ἀτέρῳ ὑπὸ τῶν πρὸ
ἐμοῦ ἀντιβληθέντει, καὶ διότι οὐδεὶς ἄλλος πλὴν Στράβωνος μνημο-
νίαι τῆς Πυκάτης· διὸ καὶ τῶν χριτελῶν οἱ μὲν παρήνουν γράψειν,
Κατὰ τὴν ακτὴν (ῶσπερ ἡρμήνεια ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφρά-
σει), ἡ Κατὰ τὴν ἐπακτίαν, οἱ δὲ, Κατὰ τὴν Περκώτην.
Νῦν δὲ, ἐκ ΔΓ ὄρμώμενος τὴσδε, Κατὰ τὴν Τυκάτιν, ὑπολαμ-
βάνω γραπτέον εἴναι, Κατὰ τὴν Πετυάτιν, τούτεις κατὰ τὴν
περὶ τὴν Πιτύαν χώραν. Καὶ σημείωσατε, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Πιτύατιν
ἀδράζεις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παροίου ἔχειτο, ὥσπερ καὶ τὴν πόλειν
Πιτύαν μεταξὺ Πριάπου καὶ Παροίου κείσθε φίσσει μετ' ὅλιγῃ (σελ.
448) ὁ Στράβων.—**Στ. 24, Οὐδὲ Νεμέσεως.**] Εκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ
δὴ Νεμέσεως.

ΣΕΛΙΔ. 448, στ. 3, Λιμένας ἔχουσα μεῖζα τῆς Πριάπου.] Η
γραπτέον... μείζω τοῦ τῆς Πριάπου, καθάπερ ἡρμήνευσα Γαλλιζί,
ἡ, Λιμένας ἔχουσα, μείζων τῆς Πριάπου, ἵνα δηλώται, ὅτι
ἡ πόλις Πάροιον, καὶ λιμένας εἶχε, καὶ μείζουν ἦν τῆς πόλεως Πριάπου.
—**Στ. 7, Οφιογενεῖς συγγένειάν τινας ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις φυσὶ δ'**
αὐτῶν.] Οὐκ ακριβώς συνήργηται ταῦτα· ἵστορ. Οφιογενεῖς· συγ-
γένειαν δέ τινας ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις φασί, καὶ αὐτῶν.
Τοὺς δέ Οφιογενεῖς καὶ ἐν Παροίᾳ, ὥσπερ ὁ Στράβων, τιθησιν δὲ Πλί-
νιος (vii, 2), καὶ ἐν Κύπρῳ (xxviii, 3). Ισως δὲ καὶ ὁ Αἰλικανὸς
(Περὶ ζώων ἴδιότ. 16, 39) τῶν ἐν Παροίᾳ Οφιογενῶν μνημονεύει, ἐν οἷς
φυσὶν, α ἄλις τῇ Συβάρειος ΠΑΡΙΟΥΣΗ εἰς ἄλσος Αρτέμιδος, ἦν δὲ ἐν
» Φρυγίᾳ τὸ ἄλσος... δράκων ὠμέλησεν αὐτῷ· καὶ ἐντεῦθεν οἱ καλού-

» μενος Ὁφιογεναῖς κ. τ. λ. » ἐνθα γραπτέου ἵσως, ἀλλίχ τῇ Συνάξεως ΤΟῦ ΠΑΡΙΟΥ, ΠΑΡΙΟΥΣΗ (ἢ ΤΟῦ ΠΑΡΙΟΥ, ΙΟΥΣΗ) κ. τ. λ. Τὸ γέρο τῆς ἀρτέμιδος ἄλσος ἢ μαντεῖον περὶ τὸ Πάριον ἦν, ὡς ἐδόλευεν ἀνωτέρῳ (σελ. 447) Στράβων· καὶ ἢ Τρωᾶς τῆς Φρυγίας ὑπὸ πολλῶν ἐνομίζετο.—Στ. 23, Εὐ δὲ τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐ δὲ τούτοις.—Πρώτη.] ΗΔ, ΑΤ, Πρώτου.

ΣΕΛΙΔ. 449, στ. 7, Τηρείνα.] ΗΔ, ΑΤ, Τῆς Ρείνης.—Στ. 11, Πιτυοῦσσα.] ΗΔ (συνάξευσα τῇ ἐν τοῖς πρότερον, σελ. 155, γραφῇ), ΑΤ, Πιτυοῦσσα.—Στ. 21, Καὶ δῆμον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 828.

—Στ. 23, Οἱ ρ' ἐνι.] Ἐκ τῆς αὐτῆς ἔ, 612.

ΣΕΛΙΔ. 450, στ. 25, Οἱ δ' ἄρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 835.

• **ΣΕΛΙΔ. 451, στ. 2, Οὐ Ἀριστονήσεν.]** Ἐκ τῆς αὐτῆς, ἔ, 838.—Στ. 19, Οἱ τ' ἄρα.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 522.—Στ. 21, Κλυτά ἦνγ' ἐνέμοντο.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 854· ὅπου μάντοι γράφεται, Κλυτά δώματ' ἐναειον.

ΣΕΛΙΔ. 452, στ. 3, Οἱ μήτρως.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, π', 717.—Στ. 12, Εἴξευξεν ὁ Ξέρξης.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου μόνου (ἐνάρθρως), ΑΤ (μυστρινοτάτου), Εἴξευξε Ξέρξης.—Στ. 16, Γειτοσύνην.] Καταχωρεῖσθω ἐν τοῖς Λεξικοῖς τὸ ὄνομα Γειτοσύνη (συγένυμον τῷ Γειτνίασι), παρὰ τὸ Γείτων, ἀναλόγως τῷ Σώφρων, Σωφροσύνῃ.

ΣΕΛΙΔ. 453, στ. 17, Καθ' αὐτά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθ' αὐτό.

—Στ. 25, Διαδανιών.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 819.

ΣΕΛΙΔ. 454, στ. 2, Τρῶες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ, 425.—Στ. 5, Δάχρωνον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ύ, 215.—Στ. 8, Πλάτων.] Ἐν τῷ Περὶ νόμων (σελ. 677).—Στ. 9, Ἀπλοῦν τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπλοῦν τε.

—Στ. 17, Καὶ καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀγρίων, ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων, ἐξί τις διαφορὰ καὶ παρὰ τούτοις.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἀπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἵτιά πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων. Εἶτε δέ τις κ. τ. λ. Λί πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις ΚΑΘΑΠΕΡ ΤΩΝ ἀΓΑΘΩΝ ΤΕ ΚΑὶ ΤΩΝ ἀΝΔΡΕΙΩΝ, ΕΤΙ ΠΩΣ. Ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων· ἐτί δέ τις κ. τ. λ. ΔΓ, ΚΑὶ ἀΠΕΡ ΤΩΝ ἀΓΛΘΩΝ (ἄλλ. ἀγαθῶν τε) ΛΙΤΙΑ ΠΩΣ (ἄλλ. ἐτί πως : εἴπως) ΚΑὶ ΤΩΝ ἀΓΡΙΩΝ (ἄλλ. καὶ ἀγρίων) ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων (ἄλλ. εἰπεβηκότων)· ἐτί δέ τις. Ή ἥμετέρα διασκεψὴ καὶ διέρθωσις

ευνέρδει, ἐν γε τοῖς πρώτοις, τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ ἐρμηνεύσαντε, Εἴ τι [καὶ καθάπερ] boni illi et agrestes... est quae-dam [ἔτι τις]. — Στ. 49, Παρὰ τούτους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τούτους. — Τῶν ἀγροίκων, καὶ μεσαγροίκων.] ΔΓ, Τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων. — Στ. 22, Κατὰ τὴν.] Ἐκ ΔΓ (συνχθόντος καὶ τοῦ ἔμοῦ ἀντηγράφου καὶ τοῦ ἀρχαίου μεταφραστοῦ), ΑΤ, Καὶ κατὰ τὴν. — Στ. 28, Άλλα τά γ'.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, i, 109.

ΣΕΛΙΔ. 455, στ. 2, Τοῖσιν.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, i, 112. — Στ. 6, Τὸν ἐπὶ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸν ἐκ τοῦ. — Στ. 7, Κτίσσει.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ύ, 216. — Στ. 15, Οἱ δὲ παρ' Ἰλου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, χ, 166. — Στ. 17, Τελίως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τελείως.

ΣΕΛΙΔ. 456, στ. 7, Ἐπισολὴν καταπέμψῃ.] Αἱ πρότεραι ἀκδόσεις, Ἐπισολὴν ἐπιπέμψαι. "Ισ.γρ. Ἐπισολὴν αὐτοῖς πέμψαι. — Στ. 8, Ποιῆσαι.] Γραπτέον, Ποιήσειν, διά τε τὸ ἔστις ἀποδειξειν, καὶ τὸ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 222) Συμπράξειν ὑπεσχνουμένων. — Στ. 23, Κερχυντάς... σέγας.] Ἰδε τὰ σημιωθέντα ἀνωτέρω (σελ. 238).

ΣΕΛΙΔ. 457, στ. 7, Μηχανάς (γρ. Μηχανάς τε).] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μάνται. — Στ. 8, Ενδεκάταιον.] Μακρῷ πεδανωτέρα ἡ ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 421) γραφή, Εν ἡμέραις δέκα· ὅθεν γραπτέον κανθάδε, Δεκαταιούς. — Στ. 9, Τὸν χιλιόναυν ΣΤΟΛΟΝ.] Γραπτέον, ΣΤΡΑΤΟΝ, οὐ μόνον διά τὸ οὔτω γεγράφθαι ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 422), ἀλλὰ καὶ ὅτι οὔτω φέρεται παρ' Εύριπίδῃ (Ορές. 352)· λέγει δὲ τοῦτο παρ' ἐκείνῳ ὁ χορὸς πρὸς τὸν Μενέλαον, *

εἰ χιλιόναυν σρατὸν ὄρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,

Χαῖρε—————

— Στ. 10, Ενδεκάτη.] Δεκάτη, γραπτέον καὶ ὡδεῖς ἐκ τῶν Χρησομαθείων. — Στ. 27, Γνωριμώτερα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Γνωριμώτατα.

— Στ. 29, Τὸν Αἰνείαν... ἐπειδ' ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τ' Αἰνείαν... ἐπειτά τε.

ΣΕΛΙΔ. 458, στ. 1, Ἰλου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ίούλου. — Στ. 16, Ρῆσός 9'.] Εκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 20.

ΣΕΛΙΔ. 459, στ. 14, Πρωτεσθειον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πρωτεσθειον. — Στ. 20, Κατὰ τὸ πρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρός τὸ κατά.

ΣΕΛΙΔ. 460, στ. 4, Ἰλίου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος ταῦτα τε. καὶ τὰ
ἔξης, ἁ, 640-642.—Στ. 19, Τῆς Τευθρῶν.] Ἀναπλήρου τὸ ἡμέρ-
τημένως τυπωθὲν, γράφων, Τῆς Τευθρῶν περαίας, καὶ παρά-
βολε τοὺς ἔξης (σελ. 470) ρήθησούμενοις.

ΣΕΛΙΔ. 461, στ. 7, Κεβριόνην.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, π', 738.—
Στ. 13, Κεβρογούρε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κεβρηνιέας.—Στ. 16, Τῆς
κατὰ τούτους.] ΉΔ (ἀναφερομένης τῆς ἀντωνυμίας εἰς τοὺς ἀνω-
τέρω Σκηψίους), ΑΤ, Τῆς κατὰ τοὺς τόπους. Άι πρότεραι ἐκ-
δόσεις, Τῆς κατὰ τόπους.—Στ. 22, Καταλαμβάνεσθαι.] ΉΔ
(τουτέστι, περιλαμβάνεσθαι, περιέχεσθαι), ΑΤ, Μεταλαμβάνεσθαι.
Συνέχειαν δὲ οὐκ ὀλγάκις τὰς δύο ταύτας προθέσεις οἱ ἀντεγράφεις οἵν
δέ καὶ τὸ παρὰ τῷ Πολυβίῳ (ιε, 30), «Ἄμα δὲ τῷ ΜΕΤΑΛΑΒΕΙΝ
» τὸ τῆς νυκτὸς « ἐνθα γραπτέον ΚΑΤΑΛΑΒΕΙΝ. Διόρθου δὲ ἐν
παρόδῳ καὶ τὸ κατὰ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Πολυβιακοῦ κεφαλαίου,
« Οὐ γάρ ἐλάττω ΠΟΙΕῖΤΑΙ παιδάρια κ. τ. λ. » γράφων, ΠΟΙΕΙ
ΤΑ.—Στ. 23, Ο Σκάμανδρος.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 462, στ. 6, Εκτενόμενος.] ΉΔ, ΑΤ, Γενθμενος. ἔξι
δὲ καὶ ἀπροθέτως γράφειν, Τεινόμενος.—Δ' ἔως.] Ἀποκτένητε
τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, ἔως.—Στ. 7, Τὸ γράμμα.] Ἐκ τοῦ
ἐμοὶ αντεγράφου, ΑΤ, Τὸ Υ (ἄλλ. Υ) γράμμα. Επιδι τὰ διέ
μεταρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει.—Στ. 15, Διέ-
χων.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Εχων.—Στ. 15, Ωρο.)] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, υ,
51.—Στ. 25, Πρὸς Θύμβρης.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, χ', 430.

ΣΕΛΙΔ. 463, στ. 1, Πεντήκοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ πεντή-
κοντα.—Στ. 4, Λαόν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 433.—Στ. 7, Απέοικι.]
ἴσ.γρ. ἀφέσηκε.—Στ. 9, Ορρα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ, 352.—Στ. 16,
Τοικύτης πόλεως.] Εξ ΕΔ (συγαδούσκες τῷ Εὐζανδίῳ), ΑΤ, Τῆς πό-
λεως.—Στ. 27, Πρόσχωμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρόχωμα.

ΣΕΛΙΔ. 464, στ. 5, Ως δρ'.] Ἐκ τῆς Όδυσσείας, ξ', 469.—
Στ. 11, Ηὲ πόλειδε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, χ', 210.—Στ. 14, Άμφι μᾶλα.]
Ἐκ τῆς αὐτῆς, σ', 254.—Στ. 22, Πρόσχωμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρό-
χωμα.—Στ. 24, Ος Τρώων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, χ', 165.

ΣΕΛΙΔ. 465, στ. 18, Ἀλκαῖος σῶος ἀρει ἔντεα δ' αὖ κακύταν τὰν
ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκωποῦ κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ,
Ἀλκαῖος σῶος ἀρει ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλέκτοριν ἐς
Γλαυκωπόν. Ταῦτα ἄλλοι ἄλλως διορθῶν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπειβά-
λοντο, καθάπτοντες τὸν ιδεῖν ἐν ταῖς ὑποτετχυμέναις τῇ τε τοῦ Γεοργίου

καὶ τῇ τοῦ Αγγλου ἐκδόσει σημειώσεσιν· αἷς ὥμεις τὴν ἐκείνοις τέως ἀγνοούμενην νεωτάτην διόρθωσιν Αγγλου τιὸς (Mus. critic. or Cambridge classic. research. vol. I, n° 4, pag. 438), προσ- σημειώσαμενοις ἔτέροις ἀκαλεῖφομεν τὴν περὶ αὐτῶν χρίσιν. Οὗτος τοίνυν οὗτω θιώρθου καὶ οἰσσεύαξε τὸ χωρίον·

Ἀλκαιὸς σῶος Ἀριτέ ΕΝΤΕΑ Δ' οὐκ αὐτοῦ

Τὰν ἀλέκτοριν ἐς Γλαυκωποῦ ἱερὸν χρήματαν Ἀττικοῖς

ἢ ΕΝΤΕΑ Δ' ΑΥ ΚΑΥΤΑΝ, ὅπερ ὥμεις προειλόμεθα. Καὶ ἀλέκτορις μὲν οὐ ἀλέκτορις, ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας ἀλέγετο, καθά φησιν ὁ Εὐτυμολόγος (σελ. 59). Γλαυκωποῦ δὲ ἱερὸν τὸ ἐν Σεγείῳ Ἀθηναῖον ἦν, οὗ καὶ Ήρόδοτος (εἰ., 95) ἐμνημόνευσεν, αὐτοῦ τούτου τὴν φυγὴν Ἀλκαιίου ἴσορῶν.

ΣΕΛΙΔ. 466, στ. 1, Ἐπιτειχίσαι.] ΗΔ, ΑΤ, Περιτειχίσαι.—
Στ. 7, Κατίσκαπται δὲ ΚΑΙ ΤΟΣ Σίγειον.] ίσως ή τὸν δεύτερον μόνον σύνδεσμον περιαριτέον (δυ παρέλιπτον καὶ οἱ ἀρχαῖοι μεταφράζαι, ὁ τε Λατīνος καὶ ὁ Ἰταλὸς), ή γραπτέον, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ, ἵν' ή, Κατίσκαπται καὶ τὸ Αχελλειον καὶ τὸ Σίγειον.—**Στ. 13,** Πολέμῳ τῷ Παχητίῳ.] Τουτέσι, Πολέμῳ, ἐν φέταρατήγει οἱ Πάχης.
—**Στ. 14, Ήφαντεῖσθαι συνέβη.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Συνέβαινεν ηφαντεῖσθαι.—**Στ. 16, Εἴξελειφθη.]** ΗΔ (παρὰ τὸ Εὔλείπω), ΑΤ, Εἴξελειφθη (παρὰ τὸ Εἴσαλείφω). ΔΓ, Εἴξεληφθη (παρὰ τὸ Εὔλαμβάνω).
—**Στ. 18, Οὗτε γάρ τῆς.]** ίσ.γρ. Οὐδὲ γάρ τὴν, ή, Οὐδὲ γάρ τὴν τῆς.—**Στ. 20, Πέρνε.]** Έκ τῆς Ἰλιάδος, υ', 365.—**Στ. 24,** Οὐδὲ μέμνηται.] ίσ.γρ. Οὐ μέμνηται.—**Η εὐ τῇ ναυαγίᾳ.]** Έκ ΔΓ προσειληφα τὸ πρῶτον ἄρθρον.—**Στ. 25, Τοιαύτην σιτιαν.]** ίσ.γρ. Τοιαύτην τιν' αἰτίαν.

ΣΕΛΙΔ. 467, στ. 5, Εσσεῖται.] Έκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 448.—**Στ. 6,** Η γάρ καί.] Έκ τῆς Όδυσσείας, γ', 130, ἐνθα μέντοι φέρεται, Αὐτάρ εἶπει Πριάμοιο πόλειν διεπέρσαμεν αἰπήν.—**Στ. 7,** Βουλῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἴπερ βουλῆ. Εγέγραπτο ίσως, Επίφρονε βουλῆ, έκ τῆς αὐτῆς Όδυσσείας, γ', 128. Ήμῖν δὲ ἔδοξε γράφειν τὸν σίχον πληρέστερον, καθάπερ ἔγραψεν ἐν τοῖς πρόσθεν οἱ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 21), περὶ οὐ ἔπιει τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα (σελ. 9).—**Στ. 8, Πέρθετο.]** Έκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 15.—**Στ. 12, Θεῖναι.]** Έκ τῆς αὐτῆς, ζ', 92.—**Στ. 14, Μή ποτε... ἐφίσσεσθαι.]** Έκ τῆς Ἰλιάδος, ι', 455, οὗτον ἔγραψα καὶ Εφίσσεσθαι, ΑΤ, Εφίσσεσθαι.—

Στ. 17, Ή δ' ἦσαν.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, ៥, 305.—Στ. 20, Θυάσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θυιάσιεν. Δέγεται δὲ τοῦτο βούλεται, ὅτι οἱ καταβιβάζοντες τὸν τόνον τοῦ Γούνασιν (παρὰ τὸ Γόνυ), καὶ γράφοντες Γουνάσιν (παρὰ τὸ Γουνάξ, Γουνάδος), ὡσπερ γράφεται τὸ Θυάσιν (παρὰ τὸ Θυάξ, Θυάδος), ἀπεραντολογοῦσιν, εἴτε δέχονται τὸ Γουνάσιν, ὡς συνώνυμον τοῦ Ἰκετείας (τοῦτο γάρ νοιᾶ διὰ τοῦ ἔντος Ἰκετεύοντες, εἶτα ὄρθως ἔχει ἡ μετοχὴ), εἴτε κ. τ. λ.—Στ. 21, Εἴθ' ἰκετεύοντες... τε φρένας.] Οὗτος ἔγραψε, ΑΤ, Εἴθ' ἰκετεύοντές τε φρένας. Τὸ δέ χωρίον ὑποκτον., ἄλλως τε καὶ δεῖται παρελείφθη ὅλοις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεταφράσων. Αἱ πρώται δύο λέξεις ἵστως γυναικάριας ἔγραφοντο πάλαι, Εἴτ' ἐφ' ἰκετείας, ἵνα εἰη κατάλληλον τῷ Ἐπίγουνάσιν, κατὰ τοὺς καταβιβάζοντας τὸν τόνον τῶν δὲ τελευταίων δύο, ἀντὶ μὲν τῆς πρώτης πιθανῶς ἐφέρετο, Εἴτε· τὸ δὲ Φρένας, οἱ μεταποιεῖν βουλόμενοι εἰς τὸ Τέφρας, ἢ Τεφρείας, τὸ πάνυ τι πιεσά δοκούσι μοι λέγειν.—Στ. 24, Δυκοῦργος ὁ Μήτωρ.] Ἐν τῷ μόνῳ νῦν σωζομένῳ λόγῳ τῷ Κατὰ Λεωχράτους.

ΣΕΛΙΔ. 468, στ. 13, Οἵος ὁ ἐκείνου ΘΥΜΟΣ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ΜΗΘΟΣ· ἔσι γάρ ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς Ἰλιάδος (ό, 94),

Οἵοις καὶ αὐτὴ,
Οἵος ἐκείνου θυμὸς ὑπερρίπλος καὶ ἀπτυνής,

εἰς παροιμίαν μετειλημμένον· ὁ δὲ Λουκιανὸς (Περὶ ἀστρολογ. § 10) καὶ μερόν τι παρέτρεψεν· «Ὀρφεὺς ἀπηγήσατο... ἐς γοντείην καὶ ἴρον λογίην, οἵη διανοίη ἐκείνου».

ΣΕΛΙΔ. 469, στ. 4, Παρέχει δὲ λόγον, ΠΩΣ ΦΗΣΙΝ Οἱ Ποιητὴς, Κρουνὼ δ' ἐκανον. κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, δέ ΦΗΣΙΝ Οἱ. ἔσι γάρ ὁ νοῦς, Τὸ περὶ Σκαμάνδρου παρέχει ζήτησιν, διὰ τί ὁ Ποιητὴς φησι (Ιλιάδ. χ', 147), Κρουνὼ δ' ἐκανον. κ. τ. λ. Εἶχον δὲ καὶ συντομωτέρας διορθοῦν σιέων, Οἵς φησιν Οἱ, ἵν' ἦ, Οἱ δὲ Ποιητὴς παρέχει ζήτησιν ἐν οἷς φησι κ. τ. λ. προειδόμην δὲ τὴν προτέραν διόρθωσιν, ὡς μᾶλλον συνάδουσαν τοῖς Όμύρου σχολιαζαῖς, κακείνοις εἰκότως Δημητρίῳ τῷ Σκηνῷ ἀκολουθήσασι. Δέγουσι δὲ (Ιλιάδ. χ', 147 ἐκδ. Βιλλοισῶνος), α Ζητοῦσί τινες, ΠΩΣ τὸν Σκάμανδρον ἀπὸ τῆς ν Ίδης εἰπὼν ῥεῖν... ὑερόν ΦΗΣΙ, Κρουνὼ δ' ἐκανον., κ. τ. λ.—Στ. 13, Οὖθ' ἡ τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὖθ' ἡ τοῦ.—Στ. 18, Οὗτοι γάρ λέγονται.] Ἰσ.γρ. Οὗτοι γάρ ἀν λέγοιντο, καθάπερ ἡρμήνευται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Δατινικῇ μεταφράσει, nam modo plures fontes

ejusdem fluminis dici possunt.—Στ. 25, Ρῆσός θ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ. 20.—Στ. 27, Οὔτος φυτεύ.] Δημήτριος ὁ Σκήψιος.

ΣΕΛΙΔ. 470, στ. 2, Ἀσκληπίειον.] Ἀποκατέσποντα τὸν προτέρου γραφήν, ΑΤ, Ἀσκλήπιον.—Στ. 7, Τὸ πᾶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τόπος πᾶν.—Στ. 8, Παντεκαιόδεκα.] Δίκα, φησὶν ὁ τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ, σελ. 423) συνθείει.—Στ. 12, Κλεανδρίας.] Γραπτέον εἴναι φασὶ τινες Νεανδρίας, τῆς αὐτῆς δηλουντες περὶ τῆς κατωτέρω (σελ. 472) Στράβων ἔρει.—Γόρδου.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ Γεργίνου τρεπτέον ἔτσις, φασὶ τινες.—Στ. 15, Εὐάριστρῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐ τῷ ἀριστρῷ.—Στ. 25, Αργυρία.] ΗΔ (Θηλυκῶς καὶ ἐνικῶς, ὡς ὄνομα πόλεως, ἔνα τυνάδη τοῖς πρότερον, σελ. 392, εἰρημένοις), ΑΤ, ἀργύρια (ἄλλ. ἀργυρεῖα). Ἡν δὲ ἐνθάδε Νίσαν Κώμην λέγεται, Ενέαν κώμην, πρότερον (σελ. 392) λινόμαστε, καὶ Αἰνείαν, ή, ὡς ἐν ἄλλοις φέρεται, Αἰνέαν, ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 471) ὄνομάται. Όδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράστε (tom. IV, part. II, pag. 51, not. 5, et pag. 191, not. 2).—Στ. 26, Οὐραν.] Ἐπιδι απέρι εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθιν (σελ. 389).

ΣΕΛΙΔ. 471, στ. 3, Τά γε πλεῖστα.] ΗΔ, ΑΤ, Τά τε πλεῖστα. —Στ. 6, Φησὶ δὲ οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ γοῦν.—Στ. 11, Εἶτε δὴ μετά.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶτε δὲ δὴ μετά.—Στ. 17, Τενέδοιό τε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἀ, 38.—Στ. 21, Λεύκοφρυν. Μυθεύουσι.] Ἐκ ΔΓ συνάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ (ἢ λέξεις πλεονάζουσις), Λεύκοφρυν. Εἰσὶ καὶ ἔτερα νησία περὶ αὐτήν. Μυθεύουσι.

ΣΕΛΙΔ. 472, στ. 1, Τῆς Τευσδίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῆς Δίας. Ἐπιδι τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράστε (tom. V, pag. 148).—Στ. 6, Νεανδρία.] Όδε τὰ μικρὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα.—Στ. 12, Εἴτε μῦθον... τόπῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴτε τὸν μῦθον... τρόπῳ.—Στ. 19, Χρησηρῶν.] Τουτέστι σκευῶν ἔρμηνεύει δὲ τοῦτο κατὰ θέξιν ἡ τῶν Γάλλων φωνὴ θιά τοῦ ustensiles.

ΣΕΛΙΔ. 473, στ. 9, Εντὸς τοῦ.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Εὐ τοῖς τοῦ. —Στ. 20, Εχων κατά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εχων τῶν κατά.

ΣΕΛΙΔ. 474, στ. 3, Άλτεω.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, φ', 86.—Στ. 10, Σάτνιον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ξ', 443.—Στ. 14, Ναῖς δέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ζ', 34.—Στ. 16, ΣΑΤΙΟΕΝΤΑ δὲ ύζερον εἴπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα.] ΔΓ, ΣΑΤΝΙΟΕΝΤΑ. ίσ.γρ. Σαφνιόεντα δὲ οἱ ύζερον εἴπον τὸν Σατνιόεντα, καθάπερ εἴκασα ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι. —Στ. 17, Μέγας.] ίσ.γρ. Οὐ μέγας.—Στ. 23, Μεσογαιότεροι δέ.]

ΗΔ, ΑΤ, Μεσογαιότεροι τε.—Στ. 23, Μὲν Ἀνταυδρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν καὶ Ἀνταυδρος.

ΣΕΛΙΔ. 475, στ. 4, Καὶ τῇ παραλίᾳ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ οἱ τῇ παραλίᾳ.—Στ. 5, Πολυμήδουν.] Ἰσ.γρ. Παλαιμήδειον. Ἰδε τὰ σημειωθέντα μοι εἰν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει.—Στ. 22, Λιμένα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ λιμένα.—Στ. 25, Ἡ Κισθήνη.] ΗΔ (συγχρόουσα ταῖς ἀρχαίαις μεταφράσσει), ΑΤ, Ἡ τε Κισθήνη.—Στ. 27, Ήρόσκλεια.] Ταύτην, ἡ τὸν σύνεγγυς ταύτης τόπου, κατέχουσι νῦν αἱ Κυδωνίαι, κώμη τις εὗτοι καλουμένη, ἐπιτημῶν γυμνασίῳ διεκπρόπουσα.

ΣΕΛΙΔ. 476, στ. 12, Αὐτοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτοῖς.—Στ. 20, Ή αὖ μέμνη.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ύ, 188-189.—Στ. 22, Κείθεν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ύ, 191, ὅπου γράφεται, Εὐθεν.

ΣΕΛΙΔ. 477, στ. 3, Άει γάρ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ύ, 460.—Στ. 9, Περιγενομένων.] ΗΔ (συγχρόουσα τῇ Ἰταλικῇ μεταφράσσει καὶ τῷ Εὐεσθίῳ), ΑΤ, Παραγενομένων.—Στ. 10, Περαιωθῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Περισωθῆναι.—Στ. 20, Καταρρόγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταρράγοι.—Στ. 28, Ήδη γάρ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ύ, 306.

ΣΕΛΙΔ. 478, στ. 5, Νῦν δὲ δὴ Αἴνειαο γένος ΠÁΝΤΕΣΣΙΝ ἀνάξει, καὶ παιδεις παιδῶν.] Οὐκ ἀπιθάνως οἶονται τινες (Wood, *Essai sur le gen. origin. d’Homer.*, pag. 179), Οὐρογέλεον, τὸν Ρώμαϊον ποιητὴν, τοῖς αὐτοῦ πολέταις χροιζόμενον, μεταπλάσαι τὸν Θύμηρικὸν σίχον· οὕτω γάρ εκεῖνος (*Aeneid.* III, 97) ἔρυθνεύει τὸ ἔπος,

Hic domus Aeneae cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum.

—Στ. 12, Ό γάρ Ἀριστέλης κ. τ. λ.] Περὶ ταύτης ὅλης τῆς περὸς τῆς Ἀριστέλους βιβλιοθήκης ἴσοριας, ἐπιθεὶς ἡνὸς σορὸς Συειδέρος ἐποιήσατο διετριβὴν ἐν τοῖς εἰς τὸ Περὶ ζώων ἴσοριας τοῦ Ἀριστέλους προλογομένοις (Epimetr. II, pag. LXXXVI-XCIII).—Στ. 23, Τοῦ Θεοφράστου.] Γράφει (διερρύσαμενος τὸ τυπογραφικῶς ἡμαρτημένον), Τὰ τοῦ Θεοφράστου.

ΣΕΛΙΔ. 479, στ. 2, Ἀηκυθίζειν.] Ἀντιδιεσταλμένως πρὸς τὸ Πραγματικῶς φιλοσοφεῖν· καὶ σημαίνει, τὰ σχῆματι λόγου πέρι τοῦ δέοντος ὥραισμένοις περὶ τινος θέσεως διελέγεσθαι, ὅπερ οἱ Ρώμαιοι διέκ τοῦ Ampullari ἡρμήνευσαν, παρὰ τὸ Αμπούλα, ὅσπερ καὶ οἱ Ἑλληνες τὸ Αηκυθίζειν παρὰ τὸν Αήκυθον, ἐκατέρας τῆς λέξεως

σημαίνοντος ἄγγειον, ἐλαιρὸν ὃς ἐπὶ τὸ πολὺ, οὐ καὶ μυροθήκην.
Ἐντεῦθεν καὶ οἱ Γάλλοι style απροψέ καλοῦσι, τὸν ὑπέρ τὸ μέτρον
ἐξηρμένου χαρακτῆρα τοῦ λόγου. Καὶ ὅνομα δὲ ἥμετεικὸν, ὁ Ληξυ-
θιστής, ὃν ἄλλοι ἄλλως ἐξηγοῦνται. Οὐ μὲν γάρ Σουΐδας καὶ ὁ Φώτιος,
αἱ Ληξυθιστής, ὁ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΣ. Οὗτοις Σοφοκλῆς « φασίν Ήσύχιος
δὲ, αἱ Ληξυθιστής, ΚΟΙΛΟΦΩΝΟΣ. » Μὲν τὸ μὲν πρῶτον εἰσὶν οἱ εἰς τὸ
ΜΑΚΡΟΦΩΝΟΣ οὐκ ἀπειδάνως τρέπουσι· θατέρω δὲ ἡμεῖς τὸ ΚΕΝΟ-
ΦΩΝΟΣ (τούτεσι ματαιόφωνος) ἀνθυποβλητέον εἶναι εἰκάζομεν· καθά-
περ καὶ Θεοδωρίδας (παρὰ τῷ Βούγκ., Ἀναλίκτ. τόμ. Β, σελ. 43)
« ΚΕΝΑΝ χάπιλακυθίστριαν », τὴν κενὴν καὶ διενυρχυθεῖσθη τοῦ λό-
γου ιδέαν εἴροντα.—Στ. 6, Ηρο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴλε.—Στ. 19, Κατε-
πλήξετο πολλούς.] ΔΓ, Κατέπληξε πολλούς. "Ισ.γρ. Κατέπληξε
τοὺς πολλούς.—Στ. 23, Άναβολὴ τῆς δίκης.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Βουλὴ
τῆς δίκης. "Ισ.γρ. Εκκλησίες δίκης.

ΣΕΛΙΔ. 480, στ. 5, Ψευδάργυρον.] Όν οἱ νῦν μεταλλουργοὶ τε
καὶ χημικοὶ Ζίγκον (Zinc) καλεῦσι. Περὶ δὲ τῆς γράφεις καὶ ἐξηγή-
σεως τῶν ἐπομένων ἐπιθεὶ τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Ἰαλλικῇ μιτα-
φράσει.—Στ. 14, Αἴσσον ἔθ'.] Παράδοται ἐξ Όμηρου (Ιλιάδ. 5',
143).—Στ. 21, ΠΡΩΤΟΝ ἐπειδεμένῳ.] "Ισ.γρ. ΠΡΩΤΩ.

ΣΕΛΙΔ. 481, στ. 5, Ως καὶ τάς.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Ἰταλικῇ
μεταφράσει), ΑΤ, Ωςε καὶ τά.—Στ. 8, Μιλητοπόλεως.] ΗΔ,
ΑΤ, Μιλήτου πόλεως. Λέγεται γάρ οὐ τὴν ἐν Ιωνίᾳ Μιλητον, ἀλλ᾽
ὴν ἀνωτέρω (σελ. 428) Μιλυτόπολεν ὄνομασσε τὴν κατὰ τὸν Οὔλυμπον.
Ιδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 12, Πρὸς μὲν ἄλλος.] Εἰκ τῆς Ιλιάδος,
χ', 428.—Στ. 18, Ή μὲν τοῖνυν.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ή μέντοι νῦν.

ΣΕΛΙΔ. 482, στ. 4, Ισχειν.] ΗΔ (ἐξ Ήροδότου ληφθεῖσα), ΑΤ,
Σχεῖν.—Τρὶς δέ.] Οὗτος Ήρόδοτος (ά, 175)· ἀλλαχοῦ δὲ αὐτὸς
(ή, 104) διε τοῦτο συμβῆναι λέγει.—Στ. 14, Ωχθμεῖθ' εἰς.] Εἰκ τῆς
Ιλιάδος, α', 366-369.—Στ. 24, Λυροησόν.] Εἰκ τῆς αὐτῆς, β', 691.

ΣΕΛΙΔ. 483, στ. 3, Οὐδὲ μ' ἔχσκεις.] Εἰκ τῆς Ιλιάδος, τ', 295.
—Στ. 8, Πρότερον.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῖς πρότερον.—Στ. 12, Ογ-
δοήκοντα καὶ ὅκτὼ ἐπὶ θάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Ογδοήκοντα ὅκτὼ,
καὶ ἐπὶ θάτερα. ΔΓ, Ογδοήκοντα καὶ ἡ ἐπὶ θάτερα. Αὕτη
δὲ προσδήλως ἐκφανεῖ τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, ἐάν τὸ ἄρθρον (ή)
τρέψῃς εἰς τὸ ἀριθμητικὸν σημεῖον (ή).

ΣΕΛΙΔ. 484, στ. 8, Οἱ δὲ ὅτε.] Εἰκ τῆς Ιλιάδος, α', 432.—
Στ. 11, Έκ δὲ Χρυσᾶς.] Εἰκ τῆς αὐτῆς, α', 439.—Στ. 18, Οἱ

Χρύσην.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ἀ, 37.—Στ. 21, καὶ 26, Τὸν ναύσαθμον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ναύσαθμον.

ΣΕΛΙΔ. 485, στ. 2, Σμίνθιοι.] Γραπτέον Σμίνθος. α Σμίνθος, β μῆς ν φησὲν Ηίσυχος, καὶ θηλυκῶς δὲ Σμίνθη, ε Σμίνθα, ὁ κατοι-
κίδιος μῆς ν.—Στ. 6, Μίμαντα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μελεοῦντα.—
Στ. 7, Παρ' ἐκείνοις μόνοις ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ τὸ θηρίον τοῦτο μὴ
γίνεσθαι.] Ἐξ ΔΓ (ἡ τῆς τελευταίας λέξεως διόρθωσις) ΑΤ, Γε-
νέσθαι. Ήστι δὲ ὑπονοεῖν, ὅτι καὶ τὸ, ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ, κακῶς εἰς
τὸ χωρίον εἰσέφρησε· σημαίνει γάρ διηρήσθαι τοὺς Ερυθραίους εἰς
πλεῖστος, ὅν μέρος εἶναι τοὺς αὐτὸς τὸ ὄρος, τὸν Μίμαντα, κατέχου-
τας εἰς δὲ σιαγράφοις τὰς λέξεις, ὁ νοῦς ἔσαι, ὅτι τὸ θηρίον παρὰ
μόνοις τοῖς Ερυθραίοις γίνεται, οὓς τὸν Μίμαντα οὐκεῖν ἔφη, πρὸς
ἀντιδικολήν τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Ερυθραίων. Αἱ δὲ ἐν τῇ Ιωνίᾳ Ερυθραί
σύνται, αἱ ἀπέναντι κείμεναι τῆς νῆσου Χίου, καλοῦνται νῦν, ἀφι-
ρέσσει τοῦ ἀρχικοῦ σοιχείου καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ πρώτου συμφώ-
νου, Δυντρέ.—Στ. 11, Οὗτοι τοὺς πάροντας καλούντων Βοιωτῶν.]
Τουτέσι, Πόρνοπτες (καθάπερ, καὶ Πόροδαλεψ, κατωτέρω, σθ.
493, τὴν Πάρδαλεν), Αἰολέων ὅντων καὶ τῶν Βοιωτῶν τὸ ἀνίκητον.
—Στ. 25, γέπο Πλάκω.] Ἐκ τῆς Ηλιάδος, ζ, 396.—Στ. 26, Τὰ
ὄνόματα.] Περικιριστέον ἵσως τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 486, στ. 12, Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτῆρος,
ἀγωνιστῆς δὲ, κ. τ. λ.] Τὸν τελευταῖον σύνδεσμον προσέθηκεν ἐκ ΔΓ
ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. Ἰσως μέντοι καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρώτον περικιρι-
τέον, γράφοντας, Ξενοκλῆς, τοῦ Ἀσιανοῦ χαρακτῆρος, ἀγω-
νιστῆς.

ΣΕΛΙΔ. 487, στ. 4, Καλουμένη... νῆσον... ἔχουσαν.] Διέξειλα
δηις, λείπειν ἐμφῆναι βουλόμενος τινὰ, ΑΤ (κατὰ τὸ πλήρες γρα-
φομένου) Καλουμένην νῆσον ἔχουσαν, ἀνδ' οὐ ὁ Γερμανὸς
ἐξ ἑτέρων εἰκασίας οὐκ ὀνυμησε γράφειν, Καλουμένην νῆσον
Ἐλαιοῦσσαν.—Στ. 5, Εὐ τοῖς ὑδαστι.] Περιττὴ ἡ πρόθεσις.—
Στ. 6, Γῇ τις τοῦτο πάπονθε.] ΗΔ, ΑΤ, Νησὶς πέπονθε.—
Ἐπίσου ὄγκου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπισόγκου.—Στ. 10, Ελαιτικόν.]
Ἀποκατέσπα τὴν προτέρην γραφὴν, ΑΤ, Ελαιτην.—Στ. 20,
Ἄγια.] Ἀποκατέσπα τὴν προτέρην γραφὴν, ΑΤ, Αἴγαι περὶ οὐ,
καθάς καὶ περὶ τῶν ἔστις, Αἴγαιν, Αἴταιν καὶ Άργαιν, ἐπειδὶ τὰ
διά μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μιταρράται.—Στ. 26,

Δὲ ἐπί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ καὶ ἐπί.—Στ. 27, Αἰγα.] Ὁρείλου· πάνθαδες ἀποκατεῖσαι τὴν προτέραν γραφήν, Αἴγα.

ΣΕΛΙΔ. 488, στ. 1, Καὶ Ἀταρνίως, καὶ.] ΉΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφραζαῖς), ΑΤ, Καὶ Ἀταρνίως δὲ, καὶ.—Στ. 2, Μικρὰς ἔκαστης αὐτῶν.] Ἀποκατέσποσα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Οὐδεμιᾶς αὐτῶν.—Στ. 17, Ἄλλ' οἶν.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, λ', 519.

ΣΕΛΙΔ. 489, στ. 17, Γέργιθα.] ΉΔ (ἐνα συνάδῃ τῇ ἐν τοῖς πρόσθιν, σελ. 450, γραφῇ), ΑΤ, Γέργηθα.—Στ. 21, Εὐ τῷ μεταξύ.] ΉΔ (προσυπακουομένου τοῦ διεισθῆματος, καθά καὶ κατωτέρῳ, σελ. 490), ΑΤ, Εὐ τῷ μεταξύ.—Στ. 23, Δίοδος.] Ή νῦν Μιτυλήνη καλούμενη.

ΣΕΛΙΔ. 490, στ. 2, Σέγριον... ἄκρου.] Σώζει καὶ νῦν τοῦνομα, Cap Sigri.—Στ. 3, Μήδουμα.] Ἐκείτο κατὰ τὸν νῦν καλούμενον Porto-Petera (ὅ ἐστι λεμήν Πετέρα), ὡς φησι Δικεβόλης.—Στ. 6, Μαλία... ἄκρου.] Εἴη ὁ ἐν τῷ νεωτάτῳ τοῦ ἡμετέρου Κεφαλῆ τοῦ Ζακυνθίου πίνακι γραφόμενος, Κ. Μαρία, τούτεσιν, ἄκρα Μαρία.—Στ. 13, Όσους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Όσων.—Στ. 14, Ἀργεντούσσων.] Σώζουσι μέχρις δεῦρο τοῦνομα.—Στ. 21, οὖν ὁ νότιος κλεισθός τριηρεσι, καὶ ναυσὶ πεντήκοντα.] Οὐκ ἀπειθάνως γραπτέον εἴκει τις εἴκασε τῶν χριτικῶν, ἐξ ἑτέρου παραστηλῆλου χωρίου (Μέρ. Γ, σελ. 36) ὄρμώμενος, οὖν ὁ νότιος κλεισθός τριηρεκός, καὶ ναύςαθμον ναυσὶ πεντήκοντα.

ΣΕΛΙΔ. 491, στ. 2, Κτέννυντα.] Αἰολικῶς σύγραψα, ΑΤ, Κτείναντα.—Μαχατάν.] Αἱ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Μαχαίταν.—Στ. 3, Παλαισάν.] ΔΓ (Ιωας ὄρθωτερον), Παλασάν καθάπερ καὶ τὸν Παλαιὸν Παλαὸν ἔλεγον Αἰολεῖς.—Στ. 4, Άνιαν τ' ἀχέων.] ΔΓ, Άνιαν παχέων. Όλον δὲ τοῦτο τὸ χωρίον σκοτεινόν ὅπερ οὕτω γραπτέον καὶ ποιητικῶς τακτέον εἴκαζε τις (Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. vol. I, n° 4, pag. 444).

Τέλεστην μέγαν ἄθλον,
κακ πόνων σφ' ἐρύσατο,
κτείνων ἄνδρα μαχαί-
ταν, βασιλῆα παλαισάν,
ἀπὸ λοιγόν τ' ἀμύνων,
δυίαν τ' ἀχέων ἀποκέμπων.

—Στ. 7, Εὔεινη, οὐδὲ κατὰ μικρόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ κατὰ

μεκρὸν, ἐκείνῃ.—Στ. 12, Μεγαλαγύρῳ.] Παρακενοῦσιν δέ κριτικοὶ γράψεν Μελάγχρῳ. Μελαγχρός γάρ καλεῖται (Διογ. Λαζρτ. α, 74) ὁ τῆς Λέσβου τύραννος, ὃν Πιππακός καθεῖλε.—Στ. 20, Ταῦτην.] Ήδ, ΑΤ, Αὐτήν.

ΣΕΛΙΔ. 492, στ. 1, Η δὲ Πύρρος κατίσοσπται.] Υπὸ τῆς θαλάσσης κατακλυσθεῖσα, καθά φησι Πλίνιος, *Pyrpha hausta est mari* (v, 31).—Στ. 3, Εὔσσος.] Κυδωνίαν φησὶν ὁ Νέγρος (παρότι θάλασσα). τὴν Ερεσσὸν (ἢ γοῦν δια πάλαι κατεῖχε τόπου ἡ Ερεσσὸς) κατεῖσθαι παρότι τοῖς νεωτέροις. Εἶτροι δὲ σώζειν φασὶ τὸ ἀργακίον ὄνομα, Ερεσσός, καὶ ἄλλοι Γερεμίαν αὐτὴν καλοῦσι (ἴδε τὸν Πίνακα τοῦ Πλίνιου). Πλίνιος δὲ νῆσου πρὸ τῆς Λέσβου κειμένην Κυδωνίαν ἡ Κυδώνιειν (*Cydonea*) τὸ πάλαι καλεῖσθαι φησιν εἰς τῆς ἐοίκατε τοῦνομα σχεῖν αἱ νῦν λεγόμεναι Κυδωνίει, κίνηται πάγκαντι Λέσβου, ἐν τῇ ἡπείρῳ κειμένη κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ήσπερίαν τῶν Μιτυληναίων. ἦς ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 475) ὁ Στράβων.—Στ. 26, Εκατόννησοι.] Τὰ νῦν καλούμενα Μουσκονύνησια, Μοσχονύνησια, ἡ Μοσκονύνησια, οὗτε τῆς γραφῆς, οὗτε τῆς σημασίας εὐθήλου εῦσης. Όποτέρως δ' ἂν γράφης, οὐ γε ταῦτὸν σημανοῦσι ταῖς Μυονύνησις (*îles des Souris*), ὡς ἐξηγήσατο ὁ Δαυιδλῆς. Περὶ δὲ τοῦ ἐτύμου τῶν Εκατοννήσων, ὁ μὲν Στράβων παρὰ τὸν Εκατον αὐτὰς ἐξηγεῖται Ἡρόδοτος δὲ, καὶ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος διεκρίθηκεν Εκατὸν νήσους ὄνομαζουσιν, ὡς ἐσημειώσατο ὁ Κασωβών.

ΣΕΛΙΔ. 493, στ. 4, Πᾶσαν γάρ δῆ.] Έκ ΔΓ προσειληφε τὸν δεύτερον τῶν συγδέομαν.—Στ. 8, Μείζων αὐτῆς.] Μιτὰ ταύτας τὰς λέξεις, ἡ πρὸ αὐτῶν (καθάπερ διέσειλα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει), εἰκὸς ἐξερρυπήσαι, μικρά τὸν τῶν ἀντεγραφέων ἀμέλειαν, τὰς μείζονος ταύτης νήσου τὸ ὄνομα· ἄλλως γάρ οὐχ ἔχει πρὸς ὃ ἀνενεχθῆσται τὸ ἐπόμενον Όμώνυμος.—Στ. 16, Πορδακοῖτεν... ΙΜΑΣΙΝ.] Οὐκ ἀπειδάνως ΕΙΜΑΣΙΝ γραπτέον εἶναι τινες ὑπειλήφασι.—Στ. 18, Πορδακὸν τὸ χωρίον.] Εἴς Αριζοφάνους ἡ ρῆσις (Εἰρ. 1148). ἐνδιαμέντοις γράφεται διὰ τοῦ στὸν πρώτην τῆς πρώτης λέξεως συλλαβῆ, Πορδακόν.

ΣΕΛΙΔ. 494, στ. 5, Ήτοι μέν.] Έκ τῆς Ἰλεάδος, ζ, 414.—Στ. 8, Οἱ δὲ μοι.] Έκ τῆς αὐτῆς, ζ, 421.—Στ. 13, Καθ δέ.] Έκ τῆς αὐτῆς, β, 692.—Στ. 14, Πέρσαν.] Έκ τῆς αὐτῆς, τ', 296.—Στ. 17, Πρὸς μὲν ἄλλος.] Έκ τῆς αὐτῆς, ς', 428.—Στ. 20, Σάτυρον.] Έκ τῆς αὐτῆς, ξ, 442.—Στ. 25, Άλτεων.] Έκ τῆς αὐτῆς, φ', 86.

—Στ. 27, Πήδασον.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, φ', 87· ὅθεν καὶ ἔτρεψε τὴν γίπτη πρόσεστιν (ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Στράβων ἀνωτέρω, σελ. 474, ἀπεδοκίμαστι), εἰς τὴν Εἶπι.—Στ. 29, Ἡ τοῖς ὑπὸ τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡ καὶ ὑπὸ τῷ. ΔΓ (ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου), Ἡ ὑπὸ τῷ.

ΣΕΛΙΔ. 495, στ. 3, Μανυθάδειον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, φ', 84. —Στ. 7, Ζητεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ζητῆ. —Στ. 15, Ἰππόθεος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 840. —Στ. 18, Δύω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύο. —Στ. 23, Έξιν] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ρῆμα. —Στ. 26, Τὴλ' ἀπό.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ρ', 301.

ΣΕΛΙΔ. 496, στ. 18, Ελόντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ελόντας. Φέρεται δὲ τὸ Ελόντας πρὸς τὴν Λάρισσαν.—Στ. 22, Τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτως. —Στ. 27, Λεγομένῳ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λεγομένῳ τῷ τῶν.

ΣΕΛΙΔ. 497, στ. 2, Ἀπαναζάσις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαναχεάσεις. «Ἀπανάζασις, ἀποκίλα» φησὶν Ήσύχιος. Παραχπλήσιον ἀμάρτημα τούτῳ διερράθωσάμεδα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 112). —Στ. 5, ίδειον δὲ τε κ.τ. λ.] Ταῦτα περὶ τούτων ἐν τοῖς ἑξής (Μέρ. Γ, σελ. 89) ἔρει.

ΣΕΛΙΔ. 498, στ. 2, Εἰσὶν ἐγκολπίζοντι δὲ, Μυρίναι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰσὶν ἐγκολπίζοντε Μυρίναι.—Στ. 4, Μυριναίων.] Ἐκ ΔΓ (συγάδοντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου), ΑΤ, Μυριναῖον.—Στ. 5, Καὶ μαντεῖον.] Περιειρετέος ἵσως ὁ σύνδεσμος, δὺν καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστὸς παρέλιπε. Μνημεῖον δὲ τοῦ μαντείου τοῦδε εὗρε Κυριακὸς ὁ ἡγκῶνος τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν* παραδώμεδα δὲ αὐτὸς τοῦ Κυριακοῦ τὰ ρῆματα, σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου· «Κυριακὸς ν δὲ ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης, εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλυνος ἱεροῦ ἐρείπει, ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης, μεγίστους καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπιγραμματεύον·

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΑΤΤΑΛΟΥ.

—Στ. 26, Ὕπελευςέον.] Εἰς τοῦτο ἐτόλμησα τρέψαι τὸ παρ' ἀπασιν ὑπενυκτίως τῇ ἀναλογίᾳ καὶ τῇ κοινῇ χρήσει φερόμενον, γίπτηδετέον.

ΣΕΛΙΔ. 499, στ. 5, Νάσσατο.] Ἐκ τῶν Ήσιόδου Εργ. καὶ Ήμερ. 639.—Στ. 11, Τὴν ἥτοι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος β', 814.—Στ. 14, Οὐδὲ

ἀμυημόνευτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ ἀν ἀμυημόνευτον.—Στ. 15, Κατὰ δὲ... τὰς ἡσυχίας ἥγον.] Ἀξιώς πάνυ τὸ πτωχαλαζούκὸν τοῦτο τοῦ Ἐφόρου ἐπίφθεγμα ἴσορεῖ ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 500, στ. 10, Διέμενε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διέμενεν.

ΣΕΛΙΔ. 501, στ. 7, Δὲ καὶ οὗτος.] Ἀποκατέζησα τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Δὲ οὗτος. Διορθωτέον δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Γαλλικῇ σημειώσει (tom. IV, pag. 241, ποι. 4) τυπογραφεῖν ἀμάρτημα, κανάπερ ἐμῆλωσα ἐν τοῖς ἔξτις (tom. V, pag. 148).—Στ. 25, Δὲ τὴν ἀρχήν.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ καὶ τὴν ἀρχήν.

ΣΕΛΙΔ. 502, στ. 1, Σχεδὸν δὲ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δὲ τοι.—Στ. 4, Καὶ τῆς Ἀδεβογίωνος.] Λείπεται τὸ ἄρθρον (διὰ τυπογράφων ἵσως ἀναρτίαν) ἐν τῷ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει.—Στ. 7, Τοὺς ἐπιτηδείους, προσποτησαμένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων.—Στ. 14, Ήτες.] Ἀποκατέζησα τὴν προτίτραν γραφήν, ΑΤ, Εἴ τες.—Στ. 15, Ἐπικρατεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπικράτει. Ιδε τὰς Γαλλ. σημειώσ.

ΣΕΛΙΔ. 503, στ. 2, Ἀπολλωνίδος.] Οὐ πόλισσας (ὡς ὑπέλαθον οἱ ἔνηγυσάμενοι τὸν Στράβονα), ἀλλὰ τῆς βασιλίσσης ὄνομα τῆς Ἀττάλου γυννικούς, ἦς ἀνωτέρω (σελ. 501) ἐμυημόνευσε Στράβων.—Στ. 21, Ἄρχεται δὲ ἀπὸ Μυσίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄπτεται δὲ καὶ Μυσίας.—Στ. 23, Καὶ τὰ συνεχῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ τὰ συνεχῆ.—Στ. 25, Κύρου.] ΔΓ, Κόρου. Ισ.γρ. Καίκου. Ιδε τὸς Γαλλ. σημειώσ.

ΣΕΛΙΔ. 504, στ. 6, Μήσειν.] Ἐκ τῆς Ἰλαίδος, β', 864.—Στ. 10 καὶ 18, Ὑδης.] Ἐκ ΔΓ, κατέπερ τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφήν, Ὑδης, ἀποδεξάμενος ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. Ἐν μὲν γάρ τῷ Οὐηρωικῷ εἰχει Ἰλιάδ. ὑ, 385, γράφεται ὄρθως, «Τμώλῳ» ὑπὸ νιφόδευτι, ὙΔΗΣ ἐν πίονι δῆμῳ.» Εἶτι γάρ ὁ λόγος περὶ τῆς ἐν Λυδίᾳ Ὑδης, ἦς καὶ Στράβων ἐμυημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 176), ταῦτὸ τοῦτο παρατιθέμενος Οὐηροῦ τὸ ἔπος. Κάκει μέν ἐπιτεμὲ τοῖς ταῦτην τὴν Λυδιακὴν Ὑδην μεταφέρουσιν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐν ᾧ Ὑλη (καὶ οὐχ Ὑδη) ἐστὶ πόλις καὶ λίμνη ἐνταῦθα δὲ τοῖς, τούναντίον, τὴν Βοιωτιακὴν Ὑλην εἰς τὴν Λυδίαν μετατοπίζουσιν, διόπου φησίν οὐδὲμικην εὑρίσκεσθαι Ὑλην.—Στ. 11, Ὑλη.] Καὶ τοῦτο ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑδη. Εὐχυτία γάρ ἀν ἔλεγε τῷ Ποιητῇ, εἰ οὐδεμίκην Ὑδην εύρισκεσθαι ἐν Λυδοῖς ἀπεφάνετο· ἐνχυτία δὲ καὶ ἐσυτῶ, εἰρηκὼς ἐν τοῖς πρόσθιαιν (σελ. 176) ἐν Λυδίᾳ εἴναι τὴν Ὑδην.—Στ. 13, Ὑλη.]

Καὶ τοῦτο ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γδη. Οὐ γάρ Τυχίος (Ιλιάδ. ή, 221, καὶ ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 176) ἐν Γλῃ ὥκει τῇ Βοιωτικῇ. Άλλὰ τοὺς Λυδὸν, καὶ οὐ Βοιωτὸν, ὑποτιθεμένους τὸν Τυχίον, εἰκὸς καὶ τὴν Λυδιακὴν Γδην εἰς τὴν ἐγκαί Βοιωτία Γλην τρέπειν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ τούτων τὴν Βοιωτικὴν Γλην ἔτρεπον εἰς τὴν Γδην, ὡς ἔσει συλλογίσασθαι ἐξ οἴνη εἰρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 176). — Στ. 14, Κεραυνόβολος.] Γράφει (παθητικῶς) Κερκυνόβολος. — Στ. 15, Τούτῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐτως. — Στ. 16, Εἰν Ἀρίμοις.] Εἰκ τῆς Ιλιάδος, β', 783. Τὰς δὲ δύο ταύτας λέξεις εἰς μίαν συγκεράσας (ἐκ φαύλης δηλούσσει γραφής, Εἰναρίμοις), ὁ Ρώμαιος ποιητής Οὐρογίλιος, τὴν ιναρίμην ἐπλασεῖ τοῦτο γάρ Όμήρου τὸ ἔπος ἐρμηνεύει ἐν οἷς (*Æneid. IX*, 716) λέγει,

Inarime Jovis imperiis imposta Typhoeo.

Καὶ Πλίνιος δὲ (111, 6) ίναρίμην καλεῖ· οὐκ ὄρθως μέντοι Όμήρω προσάπτων τὴν κλῆσιν (*Homero Inarime dicta*), Οὐρογίλιῷ δέον. — Στ. 18, Γλης.] Εἶπει τὰ μετὸν ἀνωτέρω εἰρημένα. — Στ. 21, Τὰς Σάρδεις ΓΔΗΝ ὄνομάζουσιν.] Ενταῦθα δὲ ὄντων τὴν ΔΓ, ΓΔΗΝ, παραλαβεῖν, διὰ τὸν Πλίνιον λέγοντα (V, 29) περὶ τῶν Σάρδεων, Α Μασονιis civitas ipsa Ήγε vocitata est. — Στ. 27, Τόν ποτε κ. τ. λ.] Εἰκ Πενδάρου Πυθ. ἄ, 31.

ΣΕΛΙΔ. 505, στ. 5, Κείνω.] Τοῦτο δὲ μὴ σωζομένου ποιήματος Πενδάρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἔξης, Άλλ' οἵος κ. τ. λ. — Στ. 11, Άραρισίους.] Εξ ΕΔ ἔγραψεν οὕτως ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ΑΤ, Άραριμούς· ὅπερ ἵσως ἐνθάδει γε ὄρθωτερον, καίπερ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 53, καὶ Μέρ. Γ, σελ. 228) Άραρισίους αὐτοὺς ὄνομάσαντος. — Στ. 17, Τῇ Κολόη.] Εἰκ ΔΓ προσείληφε τὸ ἄρθρον. — Τὰ μνήματα.] Τὰ μέχρι δεῦρο σωζόμενα, χώματα ὑψηλά καὶ περιβλεπτα, ἐκ τῆς ἀνορυχθείσης γῆς ἐκ τῆς Κολόης χωσθέντα, καθάπερ εἰκάζουσε τινες (Chandler, *Voyag. dans l'As. min. et en Grèce, tom. II*, pag. 188-189).

ΣΕΛΙΔ. 506, στ. 8, Άσιω.] Γράφει ὡδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 28), Άσιω, ἐκ τῆς Ιλιάδος, β', 461. Οὐ γάρ ἐπέιθετον τοῦ λεπτῶνος ἐκδέχονται οἱ πλείους τῶν κριτικῶν, ἀλλὰ γενικὴν ἀπ' εὑθείας τῆς Άσιας κυρίου ὄνόματος. — Στ. 22, Επιφαίνοντα.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Εμφαίνοντα.

ΣΕΛΙΔ. 507, στ. 15, Τῶν τόπων.] Διόρθου τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα γράφων, Τῶν τόπων τούτων.

ΣΕΛΙΔ. 508, στ. 7, Συνήκται.] ΉΔ (συνωνύμως τῷ ἀνωτέρῳ, σελ. 487, Συνέσαλται, καὶ τοῖς ἀρχαίοις μεταφραζοῖς), ΑΤ, Συνῆκται.—Στ. 17, Οἵς ἀρχ κανῇ χωρομετροῦσιν.] Ἰσ.γρ. Οἵς ἀρχ γε νῦν χωρομετροῦσιν. Εἴπει τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 25, Εἶχον τα πολίχυροι.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶχον τὰς πολέχυρας.

ΣΕΛΙΔ. 509, στ. 1, Ὑπερβάλοῦσι.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλλουσι.—Καρῶν.] Ἰσ.γρ. Καρούρων.—Στ. 2, Κατὰ τὰ τοῦ.] Εἰκ ΔΓ προσειδηφε τὸ πρῶτον ἄρθρον.—Στ. 3, Τῆς Καβαλίδος.] Ἀναπλήρου τὸ διὰ τυπογραφικὴν ἀμαρτίαν κολοβωθὲν, γράφων, Τῆς Κεβυράτιδος καὶ τῆς Καβαλίδος.—Στ. 8, Ἐπ' ὁρρύῃ.] ΉΔ (συνάδονται τῷ ἀρχαίῳ μεταφραζῆ), ΑΤ, Ὑπ' π' ὁρρύῃ.—Στ. 9, Βεβάθυνται.] ΔΓ (μόνη ὁρρή) Βεβάθυνται.—Στ. 22, Εἴτ' ἐπὶ πάντων τῶν οὗτω πεπηρωμένων τούτου, εἴτε μόνων τῶν... δυνάμεσιν, οὗτω συμβαίνοντος.] Τὸ μὲν ἐκ ΔΓ, τὸ δὲ ἐξ ΉΔ, ΑΤ, Εἴτε πάντων οὗτω πεπηρωμένων τούτο, εἴτε μόνου τῶν... δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος.—Στ. 27, Σύμμετρον.] Εἶπιτθέμειον, ἀρμόζον.—Στ. 28, Ρίζῶν.] Εὐ αὖ καὶ τὸ Ερυθρόδανον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενον, Ρίζάρεον (Γαλλ. Garance), ὃ καὶ μάλιστα νοεῖν ἐν θάλασσαι μοι δοκεῖ ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 510, στ. 1, Κόκκου.] Όπερ τὴ συνήθεια Πρεινοκόκκιον καλεῖ.—Καὶ τοῖς.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ταῖς.—Στ. 7, Σίνδα.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Σίνδη.—Στ. 12, Τρίφυλλον.] Ἰδ. τὰ Γαλλικὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι.—Στ. 16, Τερμησσίων.] ΉΔ, ΑΤ, Τερμησσέως. Ἰδὲ τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 20, Ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ὑπό.] Εἰκ ΔΓ (μόνου τὸν δεύτερον σύνδεσμον ἐμοῦ προσθέντος), ΑΤ, Ταῦτα δὲ ἐκάτοις ὑπό.—Στ. 23, Δεύτερον.] Εἰκ τῆς Ἰλιάδος, ζ', 184.

ΣΕΛΙΔ. 511, στ. 19, Τορεύεσθαι.] Οἱ δὲ Εὐζάνθιος ἀνέγνω, Τορνεύεσθαι. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσ.—Στ. 21, Ἐπὶ ίσινδα.] Ἀμείνων ἵσως ἡ πρὸ τοῦ Γερυχνοῦ γραφὴ, Ἐπὶ Σίνδα, ἢ μᾶλλον, Ἐπὶ Σίνδαν, ὥσπερ ὠνόμασσεν αὐτὴν ἀνωτέρω (σελ. 510). Ἰδὲ καὶ τὰς Γαλλ. σημειώσ.